

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID  
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER**

**nr. 8383 van 20 april 2012  
in de zaak A. 204.083/XIV-34.072**

In zake : XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Rose-Marie Sukennik en Ronald Fonteyn  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
rue de Florence 13  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans  
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en  
Armoedebestrijding

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 maart 2012, strekt tot de  
nietigverklaring van het arrest nr. 75.537 van 21 februari 2012 van de Raad voor  
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 23 maart 2012 aangekomen ter  
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde  
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september  
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor  
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit  
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,  
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op  
12 januari 1973.

1.1. In punt 2.1 van het bestreden arrest wordt niet enkel “één persartikel van 19 oktober 1999” over de gezondheidszorg in Kosovo vermeld maar wordt ook verwezen naar “rapporten, niet in bijlage gevoegd bij het verzoekschrift”, gevolgd door de argumentatie van de verzoeker dienaangaande. Deze argumentatie wordt in punt 2.2 van het bestreden arrest omstandig weerlegd. Er blijkt wat dat betreft geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het eerste onderdeel van het eerste middel is kennelijk ongegrond.

1.2. In de eerste grief van het tweede onderdeel stelt de verzoeker in wezen een andere beoordeling ten gronde voor van de vraag naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen voor de verzoeker in Kosovo. De Raad van State vermag als administratieve cassatierechter echter niet in de beoordeling van de feiten te treden, ook niet om de door de annulatierechter uitgevoerde marginale toetsing over te doen. De eerste grief in het tweede onderdeel van het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Volgens de verzoeker is wet nr. 2003/15 voor sociale bijstand niet op haar van toepassing en bestaan er geen algemene ziekteverzekering en slechts weinig privéverzekeringen, die zich overigens slechts weinig Kosovaren kunnen veroorloven, zodat het enkele feit dat de verzoeker niet bewijst dat hij niet kan werken, niet betekent dat hij werk zal vinden dat hem toelaat zijn medicijnen te betalen.

In het laatste lid van punt 2.1 van het bestreden arrest wordt deze argumentatie van de verzoeker weergegeven. In antwoord daarop wordt in punt 2.2 van het bestreden arrest de door de verwerende partij in het administratief dossier verstrekte informatie aangehaald om te stellen dat uit die informatie geen manifeste beoordelingsfout in de aanvankelijk bestreden beslissing blijkt, dat uit de informatie van de verzoeker niet blijkt dat hij voor een verdere behandeling en opvolging van zijn aandoening en medicatie niet in Kosovo terecht kan, dat het rapport waarnaar de verzoeker verwijst enkel aanhaalt dat het niet zo gemakkelijk is om gratis toegang tot medische hulp te krijgen, dat het in tegenstelling tot verzoekers bewering volstaat dat hij nood heeft aan sociale steun en niet in staat is om te werken om sociale steun te krijgen en dat hij overigens niet betwist dat hij in staat is om te werken en niet arbeidsongeschikt is verklaard. Die uiteenzetting voldoet eveneens aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en de Raad van State vermag als administratieve cassatierechter niet zelf in de beoordeling van de aangehaalde

feiten te treden. De tweede grief in het tweede onderdeel van het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

1.3. Het vormt geen schending van de jurisdictionele motiveringsplicht om enerzijds te stellen dat uit de door de verwerende partij verstrekte informatie blijkt dat essentiële geneesmiddelen gratis beschikbaar zijn in de gezondheidsinstellingen, dat de verzoeker in lokale centra of in gespecialiseerde centra in Pristina terecht kan, dat hij in aanmerking komt voor sociale steun wanneer hij daar nood aan heeft en niet in staat is om te werken en dat hij niet betwist werkbekwaam te zijn en anderzijds vast te stellen dat het rapport waarnaar de verzoeker verwijst deze informatie geenszins tegenspreekt, doch enkel aanhaalt dat het niet zo gemakkelijk is om gratis toegang tot medische hulp te krijgen. Het derde onderdeel van het eerste middel is kennelijk ongegrond.

1.4. Het vormt geen schending van de jurisdictionele motiveringsplicht om enerzijds te wijzen op de mogelijkheid van sociale bijstand op grond van een wet nr. 2003/15 in Kosovo voor wie nood heeft aan sociale steun en niet in staat is om te werken en anderzijds vast te stellen dat de verzoeker overigens niet betwist dat hij wel degelijk in staat is om te werken en dat hij niet arbeidsongeschikt is verklaard. Het vierde onderdeel van het eerste middel is kennelijk ongegrond.

1.5. De verzoeker betwist de juistheid van de in het bestreden arrest in aanmerking genomen informatie om zijn kritiek op de aanvankelijk bestreden beslissing met betrekking tot de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst te verwerpen. Het weze herhaald dat de Raad van State als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten mag treden. Het vijfde onderdeel van het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.1. De verzoeker betwist opnieuw de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van medische zorgen voor de verzoeker in zijn land van herkomst om daaruit een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM af te leiden. Het onderzoek van die kritiek zou de Raad van State er opnieuw toe nopen in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste onderdeel van het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.2. Anders dan de verzoeker voorhoudt, is zijn eerste middel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook ten gronde onderzocht, waar op gemotiveerde

wijze wordt gesteld dat niet blijkt dat de verwerende partij in de aanvankelijk bestreden beslissing een manifeste beoordelingsfout heeft begaan. Op zowel theoretisch als concreet gemotiveerde wijze wordt in het bestreden arrest eveneens besloten dat de verzoeker geen schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM heeft aangetoond. De eerste rechter zet terecht de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid als annulatierechter uiteen en vermeldt dat hij daarbij inderdaad niet als rechter in hoger beroep op vraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen doch slechts kan nagaan of de aanvankelijk bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is. Het tweede onderdeel van het tweede middel is kennelijk ongegrond.

2.3. De verzoeker toont niet aan dat hij op ontvankelijke wijze de schending van artikel 23 van de Grondwet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft opgeworpen. Het volstaat daartoe alleszins niet dat hij de schending van andere bepalingen zou hebben ingeroepen die op dezelfde rechten betrekking zouden hebben. Het derde onderdeel van het tweede middel is kennelijk ongegrond.

## **B E S L U I T :**

**1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**

**2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twintig april tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Carlo Adams**